

דרכי החיים
אגודת פשוטת ירושלים

דרכי הבעל שם טוב

גיליון לשבת קודש | מאת הרב שי עמרי שליט"א

עפ"י דרכו של הרה"צ ר' אשר פריינד זצ"ל

העלון מוקדש לרפואת:

נעמי בת פנינה
איילה חן בת אודליה
רוחמה חנה בת חיה שרה
יגל שמעון בן תהילה
בתושח"י

חברותא לדור

"סיבת הסיבות"

"ויאמר אליו מלאך ה' על מה הכית את אתונך זה שלוש רגלים הנה אנכי יצאתי לשטן... ויאמר בלעם אל מלאך ה' חטאתי כי לא ידעתי כי אתה ניצב לקראתי בדרכי" וכו'.

אחת מאבני היסוד של דרך הבעש"ט היא כמו שר'ב אנוש קרא לה "הסיבה".

במה דברים אמורים? כשאדם עומד לחטוא נשלחת אליו סיבה משמיים בכדי להציל אותו שלא

יחטא. זה יכול להיות ע"י כל דבר. אצל יוסף לדוגמה זו הייתה דמות דיוקנו של אביו שנראתה לו בחלון

שהצילה אותו מליפול עם אשת פוטיפר וזה ה-"אלמלא הקב"ה עוזרו אין יכול לו."

מה שהאדם צריך לעשות באותה העת, זה לא להתנגד לסיבה שנשלחה אליו.

במקרה שלנו, בלעם יוצא לחטוא לקלל את עם ישראל וגם אליו נשלחות סיבות דרך האתון שלו בכדי

להניא אותו מהחטא, אך בלעם במקום לתפוס את הסיבה הוא מכה את האתון, במילים אחרות הוא

מנסה להשתיק את הסיבה.

או אז נגלה אליו מלאך ה' ואומר לו "ויאמר אליו מלאך ה' על מה הכית את אתונך זה שלוש רגלים?

הנה אנכי יצאתי לשטן..."

כותב הספורנו: **הנה אנכי יצאתי לשטן** - "הנה אני עשיתי האפשר להתנגד לדרכך בזה האופן

לטובתך" ע"כ. אתה לא קולט שזה אני שולח סיבות להציל אותך?

עונה בלעם למלאך: "חטאתי כי לא ידעתי כי אתה ניצב לקראתי בדרכי".

כותב הנצי"ב בפירושו 'העמק דבר': **חטאתי כי לא ידעתי** - "עיקר החטא הוא שלא ידעתי שהיה לו

להתבונן מדבר האתון כי אתה השטן העומד" ע"כ. ידיעה, עניינה חיבור "והאדם ידע את חווה" וכו'.

עיקר החטא כמו שכותב הנצי"ב, הוא שלא ידעתי, לא התחברתי... שלחו לי סיבה, אבל נפנפתי

אותה. שלחו לי כאב והשתקתי אותו, לא התבוננתי לדעת שהנה ה' קורא לי דרך סיבות, דרך האיש, דרך הילדים, דרך החבר, דרך כל דבר ודבר. ותפקידי

הוא להתחבר לסיבה ולהבין שזו קריאה מה' להציל אותי.

שבת שלום

ה' אריאל גימאני

מדור זה נכתב ע"י אברכי כולל 'דרך הבעל שם טוב', כי תורה אמיתית לא נשארת רק בבית המדרש - היא הולכת איתך לכל מקום

פנינים על הפרשה

הקשיים המצילים

ויתייצב מלאך ה' בדרך לשטן לו (כב, כב)

אומר רש"י: "מלאך של רחמים היה, והיה רוצה למנעו מלחטוא שלא יחטא ויאבד". ר' ירוחם ממיר בספר "דעת תורה" לומד מדברי רש"י,

שאם לבלעם הרשע שלח ה' מלאך כדי למנעו מעבירה, הרי שעל אחת כמה וכמה שלכל יהודי נשלח "מלאך" כדי להצילו ולעצור אותו לפני נפילה.

לעתים המלאך הזה מופיע בדמות "דפיקות לב" פתאומיות, פחד בלתי מוסבר שמא מישוהו יראה אותנו וכו'. אלו אינן סתם תחושות מקריות, אלא סיבות של הקב"ה להציל את האדם מעצמו.

הגמרא ביומא (לה, ב) אומרת שיוסף הצדיק "מחייב את הרשעים", כיוון שעמד בניסיון הקשה עם אשת פוטיפר. שואלים בעלי המוסר, כיצד ניתן לחייב "רשע" מסיפור הניסיון של יוסף, הרי יוסף קיבל סיוע מיוחד וזכה לראות את "דמות דיוקנו של אביו", ולא כל אחד זוכה לכך.

התשובה לכך היא, שלכל יהודי, בשעת ניסיון נשלחת "דמות דיוקן" משלו. "סימנים" שהשם שולח לו כדי שיעצור ויחשוב. התפקיד שלנו הוא לשים לב לסיבות הללו, לתפוס אותן ולהשתמש בהן כקשר הצלה מהחטא.

להיות צדיק נסתר

מה טובו אוהליך יעקב משכנותיך ישראל (כד, ה)

כתוב בקהלת (א, א): "טוב שם משמן טוב". בעל 'שפתי צדיקים' מדינוביץ מבאר, שיש שני סוגים של צדיקים שקיימים ופועלים בעולם: צדיקים גלויים וצדיקים נסתרים. הצדיקים הגלויים והמפורסמים הם בבחינת "שם טוב". הם משפיעים על סביבתם בגלוי, מקרבים לבבות לעבודת ה' וזוכים להערכה ציבורית רחבה בזכות פעילותם המבורכת.

לעומתם, קיימים הצדיקים שהם נקראים "שמן טוב". שמן המיועד לריח טוב, נמצא בדרך כלל בכלי סגור, ורק כשרוצים ליהנות ממנו, פותחים אותו ומריחים בו. כך, יש צדיקים נסתרים

שפועלים מתוך הסתרת עצמם. כלפי חוץ הם עשויים להיראות כאנשים פשוטים מן השורה, אך בתוך תוכם הם מצויים בדביקות מתמדת בבורא.

אומר שלמה המלך "טוב שם משמן טוב". מהיכן בא אותו הטוב של הצדיק המפורסם שהוא בבחינת "שם טוב"? מ"שמן טוב" - מאותם צדיקים שאף אחד לא יודע עליהם והם עושים את העבודה שלהם בשקט ובצינעה.

רעיון זה בא לידי ביטוי גם בברכתו של בלעם לעם ישראל: "מה טובו אוהלך יעקב" - טובים הם אותם הצדיקים שבבחינת "יעקב" - שהם שפלים כעקב ופועלים כביכול מתוך "אוהל" שהוא מקום רעוע וצנוע ומבטא עבודה פנימית. ובזכותם באה ההשפעה והכח ל"משכנותיך ישראל" - ישראל אותיות ישר-אל, אלו אותם צדיקים שצדקותם וישרותם ניכרת ומפורסמת, והם נמצאים ב"משכנות" קבועים ומבוססים ומוכרים ברבים.

הגמרא בסנהדרין (צא, ב) אומרת שבכל דור ודור יש שלושים ושושה צדיקים המקבלים פני שכינה. המפרשים מסבירים שאלו הם ל"ו צדיקים נסתרים שנמצאים בכל דור ונראים כאנשים פשוטים, אך בספה"ק מובא שאין מדובר רק בקבוצה מסוימת של יחידים סגולה, אלא בדרגה שכל אדם יכול להעפיל אליה ברגעים מסוימים.

כאשר יהודי פשוט מתגבר על ניסיון אישי בסתר, או עושה מעשה טוב מבלי שאיש יידע על כך, באותו רגע ממש הוא הופך לחלק מאותם ל"ו צדיקים נסתרים שעליהם העולם עומד. בחור ישיבה המתגבר על יצרו ברחוב, או אדם המבצע חסד נסתר, הם אלו שמעמידים את העולם ומשפיעים קדושה ורוחניות לעם ישראל כולו.

כל אחד מאיתנו מחזיק בידו את האפשרות להיות ה"שמן הטוב" המקיים את העולם כולו, ולהיות מהצדיקים הנסתרים שמקיימים את העולם באותם רגעים נסתרים של מסירות נפש ועבודה עצמית.

<p>זמני השבת</p> <table border="1"> <tr> <th>ר"ת</th> <th>יציאה</th> <th>ניסיה</th> </tr> <tr> <td>חיפה</td> <td>19:35</td> <td>20:26</td> </tr> <tr> <td>תל אביב</td> <td>19:31</td> <td>20:22</td> </tr> <tr> <td>ירושלים</td> <td>19:13</td> <td>20:24</td> </tr> <tr> <td>באר שבע</td> <td>19:31</td> <td>20:22</td> </tr> </table>	ר"ת	יציאה	ניסיה	חיפה	19:35	20:26	תל אביב	19:31	20:22	ירושלים	19:13	20:24	באר שבע	19:31	20:22	<p>כולל ערב של דרך הבעש"ט אין לך אדם שאין לו שעה אנו מזמינים אתכם להצטרף אלינו באווירה מרוממת ומאיר בית המדרש "פני אהרון", רחוב האדמו"ר מקוצק 20, בני ברק ימי פעילות: א' - ה' 21:00-22:30</p> <p>כיבוד ושתי חמה בשמחה!</p>	<p>בואו תהיו שותפים זכות התורה הטובה יכולה להיות שלכם! אנו מעניקים אפשרות להקדיש את לימוד הערב</p> <ul style="list-style-type: none"> רפואה שלמה - עילוי נשמת נשמת יקיריכם - שפע ופרנסה <p>הפכו את התורה של הכולל - למגן האיש שלכם ושל משפחתכם. לפרטים על מסלולי ההקדשה 052-2258276</p>
ר"ת	יציאה	ניסיה															
חיפה	19:35	20:26															
תל אביב	19:31	20:22															
ירושלים	19:13	20:24															
באר שבע	19:31	20:22															

לכל בית יש סיפור

בפרשתנו מסופר על בלעם שבא לקלל את עם ישראל ויצא מברך. אחת הברכות היא: "מה טובו, מה טובו אוהליך יעקב משכנותיך ישראל" - רש"י אומר, "ראה שאין פתחיהם מכוונים זה כנגד זה". הדלת של ראובן היא לא מול הדלת של שמעון. מה הנקודה? רש"י אומר, "ראה שאין פתחיהם מכוונים" הפתחים לא מכוונים זה כנגד זה. ואנחנו היום ננסה להסביר מהו העומק בפסוק הנזכר לעיל ובדברי רש"י. שיחה זו מציגה בפניכם את אחד היסודות הגדולים של "דרך הבעל שם טוב" המושתת על משמעותו של בית יהודי.

יש כמה סגנונות של בתים בעולם.

בואו נתחיל עם סגנון בתים מחוץ לעולם היהודי. בארצות ערב, למשל, בית בנוי על כוחנות. אצלם, החינוך של הילדים והאישה מתבסס על מכות, כלומר יש פה בוס שהוא הבעל ויש שפחה שהיא האישה.

סגנון בית אחר הוא בית אירופאי. אצלם בית זו שותפות, חברות, שוויון זכויות: שנינו שווים ושנינו עכשיו רוצים להקים בית ואנחנו שותפים בהקמת הבית. כמו שאני הולך לפתוח עסק עם שותף אז בבית אני פותח עסק של הקמת בית עם האישה, אבל זה עסק ושותפות לכל דבר.

זה אמנם נשמע אידיאלי, אבל הבעיה בשותפות היא שלכל שותף יש תחושה שהוא נותן יותר ממה שהוא מקבל, כך טבעו של העולם. טבעו של העולם שהאדם מרגיש תמיד שהוא נותן ומשקיע יותר ממה שהשותף השני מחזיר לו.

ישנן נשים שיאמרו לך שהן נותנות את הנשמה בבית: הן עושות כביסות, מטפלות בילדים, מנקות את הבית, מבשלות ואופות והבעל כמעט ולא נמצא בבית והאישה מאוכזבת באופן

תמידי כי מבחינתה היא נותנת את הנשמה ולא מקבלת כלום בתמורה.

מאידך, הבעל חושב שהוא עובד בפרך כדי להביא פרנסה הביתה ואשתו לא מעריכה במעט ממה שהוא מתייגע ורק מתלוננת שקשה לה ורע לה.

מכך משתמע שהאיש מרגיש שהוא עושה הרבה

בעל ואישה על פי התורה הקדושה הם לא בוס ושפחה או שותף ושותפה, אלא הם אבא ובת.

(מתוך השיחה)

יותר למען הבית, נותן הרבה יותר ל"עסק" מאשתו והאישה מרגישה שהיא נותנת הרבה יותר מבעלה כי הוא כמעט ולא רואה את הילדים והיא נותנת את הנשמה: היא משכיבה אותם, מעירה אותם, מקלחת אותם, מאכילה את כולם וכו'.

מה קורה כששניים פותחים עסק בשותפות וכל אחד מרגיש שהוא לא מקבל את התמורה למה שהוא משקיע? מה קורה בעסק רגיל ולא בית? **פירוק שותפות.** למה יש אלפים של תיקי גירושין ברבנות? מה קרה? הרי הם היו החברים הכי טובים עד החתונה, הם היו יחד עשר שנים לפני החתונה כי זה לא שידוך כמו אצלנו והכל היה טוב.

התשובה היא, עשר שנים לפני החתונה הם היו חברים ולאחר שהתחתנו הם נהיו שותפים, עכשיו זו שותפות בעסק.

לדוגמה, מסרתי שיעור במשך עשר שנים במקום מסוים. שלושה מהמשתתפים בשיעור החליטו לפתוח עסק בשותפות של שלושתם. עשר שנים הם נמצאים אצלי בשיעור והיו החברים הכי טובים שיש. הם פתחו עסק בשותפות ותוך שנה הם נהיו האויבים הכי גדולים אחד של השני. היום הם שונאים אחד את השני, אין להם קשר בכלל. הכל נגמר. למה? הם היו חברים אבל עכשיו הם שותפים וכל אחד מהם הרגיש בשותפות שהוא נותן יותר מהאחר והאחרים רק מנצלים ולא מעריכים אותו.

טבע האדם להרגיש תמיד שמה שהוא עושה זה הכי הרבה והכי טוב ואילו מה שהשני עושה זה מתגמד. אדם קרוב אצל עצמו.

בסיכומי של דבר, זה מה שקורה אצל אלו שאינם הולכים בדרך התורה. הם היו חברים עשר שנים ואז הבעל מבין שהיא לא מתאימה יותר להיות אשתו לאחר עשר שנות הכרות ומפרק את השותפות. כך קורה לכל בעל ואישה שמתחתנים

על תקן שותפות.

בית של תורה

בית של תורה פירושו שזהו סוג קשר של משפיע ומקבל. הבעל הוא המשפיע והאישה היא המקבלת.

במילים יותר פשוטות **אבא ובת.**

החתן אומר לכלה: "הרי את מקודשת לי בטבעת זו כדת משה וישראל", דהיינו, אני מהיום אתייחס אלייך כמו הבת שלי.

למה כמו אבא ובת? כי אם הבת שלי עצובה אז אני כאבא אומר לה: "מה קורה? למה את עצובה? מה חסר לך? מה כואב לך? מה מפריע לך?" ואני לוקח אחריות על העצבות שלה כי היא הבת שלי, לכן מי אחראי על העצבות של הבת שלי? האבא ולא הבת. אני לא אומר לבת שלי: "אם את עצובה בעיה שלך, צלצלי לחברה שלך שתרגיע אותך..." כי אבא נורמלי לא מדבר כך.

בעל ואישה על פי התורה הקדושה הם לא בוס ושפחה או שותף ושותפה, אלא הם אבא ובת כפי שהיו מרדכי ואסתר, כדכתיב: "ובמות אביה ואמא לקחה מרדכי לו לבת" אומרת הגמרא, אל תקרא לבת, אלא לבית, מלמד שנשאה מרדכי. מרדכי התחתן עם אסתר. אבל כתוב במגילה: "ובמות אביה ואמא לקחה מרדכי לו לבת" ללמדנו שנישואין משמעים לקחת את האישה ולראות אותה כבת שלי ואני אמור להשפיע ולמלא את כל חסרונותיה.

אני אמור להשפיע עליה ועליו מוטלת האחריות עליה, והיא אמורה רק לקבל ממני. אני הגבר ואני המשפיע והאישה אמורה רק להגיד לי מה חסר לה, מה כואב לה, לספר לי מה היא רוצה ממני ואני אמור למלא את כל החסרים האלה.

יש אישה שהחיסרון שלה הוא חוסר ביטחון עצמי ולאישה אחרת אין שמחת חיים או שקשה לה לסדר את הבית כל אישה והחיסרון שלה ועל הבעל למלא כל חסרונותיה. אם לאישה קשה לסדר את הבית אז הבעל יעזור לה לסדר את הבית. לאישה שקשה לבשל ומבקשת מבעלה שיבשל הוא במקומה הוא יהיה שם בשבילה ויבשל עבורה. הבעל צריך למלא את כל חסרונותיה של האישה, לבנות אותה, הוא גם יבדוק איפה קשה לה ויעזור לה ולא רק בדברים הגשמיים אלא גם בנפשיים. למשל, אם האישה חסרת ביטחון עצמי הוא יבנה לה את הביטחון העצמי, הבעל תורם בבניית האישיות של האישה.

בפיוט "אשת חיל" כתוב "בטח בה לב בעלה", "חגרה בעוז מותניה ותאמץ זרועותיה", "פיה פתחה בחוכמה" אבל מי עשה אותה אשת חיל?

מספר חדש
ללא פרסומות
לקו השיעורים!

כל מה שחשוב לכם
בדרך הבעל שם טוב

קו השיעורים העולמי של דרך הבעל שם טוב:
03-30-90900 | 1700-111-090 ללא פרסומות

מענה אנושי:

א'ה' בין השעות 8:00-15:00
בטלפון: 055-9814913

להקדשת העלון ולתרומות:
052-225-8276

לקבלת העלון למייל:
office@baderech.co.il

מטפלת
רגשית

052-7142046

להזמנת הרב לשיעורים
חייגו: 050-3739010

מאון
נושאים
לפחיתתם

אמונה | שלום בית | חינוך ילדים | תקשורת בין אישית | נפש האדם ועוד...

אגרות הדרך

פרשת בלק

לכבוד בר ישראל הצנוע ... הי"ו

"מה טובו אהליך יעקב משפנתך ישראֵל" (במדבר פרק כ"ד), בלעם משבח את עם ישראל בתפארת הבית היהודי, הוא קורא לבית היהודי "אהליך יעקב" - וצריך בירור מה העומק שטמון במילים הללו.

ואולי ניתן לבאר בעזרת ה' נקודה מאוד חשובה ויסודית לדרך הנהגת היהודי בעולמו, כלומר העולם בכללותו מעדיף "כוחנות", העולם מעדיף אגרסיביות.

כשרואים אדם צועק, נותן פקודות והוראות חד משמעיות ומשליט את דעותיו על הציבור - קוראים לזה בציבור הרחב "מנהיגות", כולם אומרים "הוא מנהיג".

אולם אם נראה אדם שמדבר בנחת וברגיעות, הוא מציע את דבריו ונותן לך אף אפשרות לסרב ולא לקבל את דעותיו - הרי שבציבור הרחב הוא ייחשב "חלש אופי", כולם יגידו "הוא חסר עמוד שדרה", "הוא נטול אישיות" או "יש לו חוסר ביטחון עצמי".

כשלמעשה התורה הקדושה מלמדת אותנו שאדרבא - דווקא הרפנות היא היא הדרך הנכונה, או כפי שקרא לה החזון איש זצ"ל "עדינות הנפש" - ההתחשבות ברגשות הזולת היא הגישה שמכבדת את עמדות השני.

צריך לבוא ממקום של נקודת האמת שלי, דהיינו לכולם יש שני חלקים - פנימי וחיצוני, החיצוני זה ההנהגה שלנו בפועל והפנימי זה האישיות האמיתית שלנו.

בחיצוניות שלנו אנחנו יכולים לשדר עוצמה, כוח, מסר חד וברור, אדם נמרץ ותקיף וכו', אבל אם נכנס פנימה אל תוך הנפש של האדם - שם בפנים עמוק עמוק שוכנת לה נפש מפוחדת, חלשה ובודדה, וכפי שאמר דוד המלך בהשתפכות הנפש "פָּגַמְלָ עָלַי אִמּוֹ פָּגַמְלָ עָלַי נַפְשִׁי" (תהילים פרק קל"א) - כלומר תינוקיות ותלותיות, הרצון לקבל תמיכה וחיזוקים.

כי בסך הכל אנחנו **בשר ודם**! זו היא האמת הפנימית שלנו, אמת זו ניכרת ומתגלה בזמני חולשה ועייפות, בזמני רעב, בזמני חולי ובעיקר בזמני פחד וחרדה.

פתאום יוצא מתוכי ה"אני" הפנימי שלי, השבור והמרוסק עם קול של כאב וחוסר אונים - זהו ה"אני" שלי הפנימי, כל השאר אינו אלא המעטה החיצוני שלי.

התורה מלמדת אותנו שהגישה וסגנון ההתנהלות שלנו צריך לבוא מאותו מקום **פנימי** בנפש ולא מהמקום החיצוני שהוא המעטה.

וממילא כשהדיבור יוצא מאותו מקום עמוק ופנימי - יוצא דיבור עדין ורך, קצת מהוסס, מבקש, מפייס ומלא רגש.

ובוודאי שבתוך הבית היהודי, שם זה המקום לתת ביטוי לאותו מקום פנימי שבתוכנו, כי אם בבית נצטרך "לשחק" את המשחק החיצוני, אזי היכן נהיה מי שאנחנו באמת?

וזהו השבח הגדול "מה טובו אהליך יעקב" - אוהל זה דבר נייד, ארעי וחסר יציבות, "יעקב" מלשון יעקב, נמוך ושפל.

הבית היהודי נקרא "אהליך יעקב" כי שם סגנון הדיבור הוא רך ועדין, רגיש, מתחשב, חייכני וסלחן.

גישה זו מביאה לתוצאות כל כך יפות של "משפנתך ישראֵל" - כלומר ישר-אל בבחינת יציבות, עוצמה, קבלה, הפנמה ואמונה.

אישה ורואה אוהל שהוא רוצה לבנות, לייצב אותה, לעשות אותה יציבה, חזקה, בנויה, מיוסדת ורצינית. לפני החתונה האישה הייתה אוהל - היא הייתה צעירה, קטנטונת, לא מבינה את החיים, חסרת ביטחון ובעלה בנה אותה עד שהפכה לגברת וכעבור חמש שנים היא אימא לארבעה ילדים עם ביטחון ועם שמחת חיים. איך היא נהייתה מחנכת כיתה? איך היא נהייתה עורכת דין? בעלה השקיע בה כמו שצריך כי ביהדות.

להתחתן פירושו לקחת את האישה ולעשות ממנה בונבונירה.

ומה התוצאה לכך שבעלה בנה אותה? "קמו בניה ויאשרוה בעלה ויהללה" ברגע שהוא בנה את אשתו עכשיו אשתו יוצאת

לילדים ומעבירה להם את כל המסר של בעלה "קמו בניה ויאשרוה" מי הקים את הבנים? האישה. הבנים הם האישור, הם החתימה שהאימא עשתה את העבודה כמו שצריך, הכי צד? "בעלה ויהללה" - בעלה היה מהלל אותה כי בעלה היה כל הזמן מחזק לה את הביטחון, מרומם אותה אז זה נתן לה את הכוח להשפיע על הילדים. "קמו בניה ויאשרוה" בגלל ש"בעלה ויהללה" כי בעלה היה מהלל אותה ולא יורד עליה ומבקר אותה.

"רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כולנה" אני יכול להבין למה את עלית על כולנה? כי כשגבר משפיע על אשתו - בצורה הזאת הוא נקשר אליה בקשר נפשי שהוא יודע שהיא הכי טובה בעולם. מרוב שהוא השקיע בה הוא נקשר אליה כל כך שהוא רואה אותה כאישה הכי מיוחדת בעולם. זאת אומרת, בעיניו היא הכי מיוחדת מאחר והוא כל כך השקיע בה וכל כך התחבר אליה אז ממילא היא כל כך מיוחדת כי כשאתה משקיע במשהו אתה מתחבר אליו נפשית כל כך חזק שהוא בעיניך הדבר הכי מתוק שיש בעולם שאתה לא יכול לראות שום דבר אחר חוץ מזה.

יהי רצון שנזכה כולנו ללכת בדרך האמת, אמן כן יהי רצון.

שבת שלום.

המשפיע. הבעל הוא המשפיע והוא אמור לעשות מאשתו אשת חיל. לכן כתוב "אשת חיל מי ימצא" אנחנו לא מוצאים אשת חיל, אשת חיל היא לא מציאות קיימת אלא זו בניית אישיות. כמו שלא מוצאים בית יפה אלא בונים אותו או שמשלמים משכנתא לעשרים וחמש וזו השקעה גדולה.

אומר שלמה המלך: "אשת חיל מי ימצא?"

מי מוצא? לא מוצאים אשת חיל, אלא אשת חיל בונים. זו בנייה, זו השקעה ארוכת טווח כדכתיב: "בטח בה לב בעלה" הוא בוטח בה, הוא נותן לה ביטחון ובונה אותה ואז "גמלתה טוב ולא רע" זאת אומרת בהתחלה הוא בטח בה, הוא נוסך בה ביטחון ומכאן והלאה היא גומלת לו רק טוב. השקעת באשתך עד שצירת יצירה מיוחדת שקוראים לה "אשת חיל" ממילא עכשיו היא תעניק לך כל מיני דברים טובים.

נמצאנו למדים שבית יהודי משמעו אבא ובת, משפיע ומקבל.

רבתיי, חלום של כל אישה שיהיה לה בעל שהיא תוכל להישען עליו כמו בת לאבא. רוב העולם היום חי בכיוון חשיבה שאם אני משקיע באשתי אזי גם היא צריכה להשקיע בי. מתנהלים על פי חשבונות: "שנה שעברה היינו אצל ההורים שלך, השנה אני רוצה שתבואי להורים שלי" או "אני הקשבת לך עכשיו חצי שעה מתי את תקשיבי לי? מתי את תקשיבי ותאכילי אותי?"

ידידי היקר, כך אבא לא מדבר. זהו סגנון דיבור של שותף, אצל שותפים עושים חשבונות מתי אני נתתי ומתי את נתתי. אבא אף פעם לא עושה חשבון עם הבת שלו מה הוא קנה לה או לאן הוא לקח אותה וכל מה שהוא עושה בשבילה ומתי היא תעשה גם בשבילו. אבא לא מתחשב עם הבת שלו.

בניין עדי עד

אומר בלעם: "מה טובו אהליך יעקב משכנותיך ישראל". מה ההבדל בין אהל למשכן? אהל הוא בית זמני, עראי, נייד. לעומת זאת, משכן הוא בית קבוע, יציב, נטוע, אין תזוזות.

"מה טובו אהליך יעקב" - עם ישראל, הבתים שלכם בנויים משני שלבים: אוהל ומשכן. אתם לוקחים את האישה כאוהל ועושים ממנה משכן. כל גבר לוקח

לקוח מתוך הספר "אגרות הדרך"
מאת הרב שי עטרי שליט"א
לרכישה חייגו: ר' אברהם 052-2258276

בידיים שלך לשמח אנשים!
הצטרף גם אתה
להפצת העלווים של דרך הבעל שם טוב

055-9814913 | אברהם: 052-2258276 | office@baderech.co.il

מספר חדש
ללא פרסומות
לקו הילדים!

מדת האמת

בעזרת שקטה בפולין חי צדיק מיוחד ושמו רבי אלימלך מנחם מנדל מסטריקוב.

כלם ידעו שהוא אוהב מאד את מדת האמת.

הוא היה נזהר תמיד לדבר רק אמת – אפילו בדברים קטנים מאד.

יום אחד נסע רבי אלימלך מנחם מנדל מסטריקוב לבקר אדמו"ר חשוב מפולין.

השנים יושבו יחד ודברו בדברי תורה מתוקים.

באמצע השיחה אמר האדמו"ר מפולין:

"יש מאמר יפה מחז"ל שרציתי להזכיר... האם כבודו יודע היכן הוא כתוב?"

חשב רבי אלימלך רגע קטן וענה:

"כן. המאמר הזה מובא בזהר הקדוש, בפרשה פלונית."

האדמו"ר הנהן בשמחה, והשנים המשיכו לדבר עוד זמן רב.

אבל אחרי שחזר לביתו, ישב רבי אלימלך בשקט וחשב.

פתאום קרא לנכדו ואמר לו:

"לך בבקשה אל האדמו"ר מפולין ואמר לו דבר חשוב."

הנכד מהר לשמע.

"תגיד לו, אמר רבי אלימלך בעדינות ששלא יחשב שאני לומד זהר ולכן ידעתי את המקור."

האמת היא שראיתי את זה כתוב בספר 'חוק לישראל', ושם היה כתוב שהמאמר נמצא בזהר. לכן ידעתי לענות."

הנכד התפלא מאד.

"סבא, שאל, 'אבל הרי אמרתם אמת! המאמר באמת כתוב בזהר!'"

רבי אלימלך חייך ואמר:

"נכון, אבל אני לא רוצה שמישוהו יחשב עלי דבר שאינו מדויק."

אפילו טעות קטנה שגורמת לאדם להראות גדול יותר ממה שהוא – גם אותה צריך לתקן."

הנכד הלך מיד למסר את הדברים. וכששמע זאת האדמו"ר מפולין, התרגש מאד ואמר:

"עכשיו אני מבין עד כמה גדולה מדת האמת של רבי אלימלך מנחם מנדל מסטריקוב."

אהבת ישראל ללא גבולות פרק ב'

ביתו של הרב בניהו רוזנבוק מניעים יהודים רבים כדי להתייעץ ולהתברר, והרב מקבל את כלם בסבלנות, על אף הקשי שלו ושל בני ביתו.

לילה אחד, בשעה שתים עשרה ושלושים בלילה, נשמע שוב צלצל הטלפון בביתו של הרב. האדם שמעבר לקו התעקש שיש בפיו שאלה דחופה, והוא חיב לדבר עם הרב בדחיפות.

"כבוד הרב, קניתי לבן שלי נעלים חדשות ליום חל, והבן רוצה שאקנה לו גם נעלי שבת. האם לומר לו שבינתיים ישתמש בשבת בנעלי יום חל, כי הן עדיין חדשות, ורק כשהן קצת יתישנו אקנה לו נעלי שבת, או שאקנה לו כבר עכשיו נעלי שבת?"

הרב הסתיר את עיפולו וענה בחביבות, "שאלה גדולה שאלת בני, אני צריך לחשוב על זה."

הוא הרבה מעט, ואז ענה תשובה שהרגיעה את האב. כך היו מסרידים את הרב בשאלות שונות ומשונות, אבל הוא לא ותר על העקרון שלו – אסור לזלזל באף שאלה. כל יהודי ששואל אותי, הוא בן מלה, ואינני יכול לזלזל בבן מלה.

לילה אחד, בשעה מאחרת מאד, צלצל הטלפון בביתו של הרב. הרב היה מקרר ולא הרגיש טוב, ובנו ענה לשיחה.

"שלום, רציתי להתייעץ עם הרב בנושא חשוב מאד."

בנו של הרב ידע שאביו אינו אוהב לסרר לאנשים שמבקשים את עצתו, אך הוא דאג לרב ואמר, "הרב אינו מרגיש טוב. תוכלו להתקשר מחר?"

אבל האשה שמעבר לקו היתה עקשנית. "לא, זה דחוף לי מאד. שמעתי שהרב אדם חכם, ואני חייבת להתייעץ איתו. אשתדל לקצר."

בנו של הרב נכנע, והעביר את הטלפון לרב. "שלום, איך אני יכול לעזור?" ענה הרב בלבביות. כאלו השעה אינה מאחרת. כאלו הוא מרגיש טוב והכל בסדר.

"כבוד הרב, רציתי לשאל שאלה חשובה. הבן שלי כבר כמעט בן שלוש. רציתי לשאל, איך הרב מציע לגמל אותו ממוצץ?"

הרב השיב בכבד ראש, "זו שאלה כבדת משקל, לא פשוטה."

בנו של הרב, ששמע את השיחה, חשב בתרעמת – "זאת שאלה דחופה?! בכזאת שעה, כשאבא אינו חש בטוב?"

אבל הרב ענה לה בסבלנות, "אני מציע שתעשי את הגמילה בהדרגה. אל תקחי לו בבת אחת את המוצץ. בהתחלה נסי לגמל אותו למשך שעה, והבטיחי לו על כך פרס. למחרת, קחי לו את המוצץ למשך שעתים, ותני לו פרס נוסף... כך לאט לאט הוא יתרגל להיות בלי מוצץ."

האשה מעבר לקו נשמעה מרצה והודתה לרב בשמחה.

"תהיו בריאים ובשורות טובות", השיב הרב, "מתי אתם עושים חלאקה לבן שלכם?"

"בעוד חודש", השיבה האשה.

"אני אשמח מאוד אם תכבדו אותנו לגזר לבן שלכם תלתי."

בנו של הרב הביט בו בפליאה. "אבא! בשביל מה אמרת לה לבוא לגזר תלתי לילד? חסר לך עסוקים?"

"בני, לא סתם ה' זמן לי את השאלה הזאת. אינני יודעים מה הערך של יהודי, ומה הכונה של בורא העולם כשהוא שולח יהודי לשאל שאלה. צריך להאמין שמי שזמן את השאלה הזאת, זה בורא העולם!"

כעבר חודש, הגיעו לביתו של הרב בני זוג שאינם דתיים, יחד עם ילד בן שלוש.

הבית המה אנשים. בנו של הרב נגש אל בני הזוג, "שלום, מה רציתם?"

"אנחנו משפחת יפעי, הרב הזמין אותנו לבוא, כדי שהוא יזר תלתי לבן שלנו!"

בנו של הרב הצביע על הקהל הרב שמלא את הבית. "יש פה אנשים שמחכים מהבקר ועדיין לא נכנסו, תמתנו בבקשה."

בני הזוג, שלא הכירו כל כך את הדת, ורק שמרו מעט מסורת, נדחמו מהקהל העצום שהגיע לביתו של הרב. הם החליטו להמתין והביטו סביבם בסקרנות גדולה.

כעבר המתנה של שעה וחצי, הם נכנסו סוף סוף לחדרו של הרב.

הם ספרו לרב בהתרגשות שהעצה שלו כיצד לגמל את הילד ממוצץ – פעלה, ואמרו ששקעת הגיעו אל הרב כדי שיקים את הבטחתו. הרב קבל אותם בחמימות, גר לילד תלתי, וברך כל אחד מבני המשפחה.

משפחת יפעי ירדו חזרה למונית שהמתנה להם. איל, נהג המונית הקבוע שלהם, לא צפה להמתנה ארקה כל כך, ושאל "אני יכול לשאל מה עשיתם שם למעלה?"

"עלינו לביתו של הרב כדי שיגזר לילד תלתי", השיבו. איל לא הבין. "בשביל זה חכיתם במשך שעה וחצי? הייתי יכול לגזר לילד תלתי בעצמי, לא חבל?" בני הזוג בלעו חיוך. "זה לא רב רגיל. התקשרנו אליו לפני חודש בשעה מאחרת בלילה, והוא התחס אליו בחביבות מיוחדת. לא האמנו שיש אנשים מדהימים כל כך. אמנם איננו דתיים, אבל הבנו שזו זכות שהרב יזר לילד תלתי ויברך אותו!"

איל, נהג המונית, שרק בהתפעלות. "מענין מיהו הרב הזה. הייתי רוצה להכיר אותו". גם הוא לא היה דתי, והסתקרן להכיר רב חרדי אמתי.

הוא החזיר את משפחת יפעי לביתם, ונסע חזרה לכון ביתו של הרב.

הוא דפק על הדלת ובקש להכנס לחדרו של הרב ולקבל ברכה. הבית היה עדיין מלא אנשים, והוא חכה בסבלנות.

מה עוד יקרה בזכות השאלה התמימה על המוצץ? ומה יעץ הרב לאיל?

המשך יבוא בעז"ה בשבוע הבא

להאזנה לספור בקו 'ילדים בדירה': 1700-111-220 ובחרו את מספר הספור המופיע בענן שמעל הכותרת.

אין בית ללא קו הילדים!
במחיר קו אחד בלבד
פותחים את הקווים לכל בני הבית!

להצטרפות חייגו: 1700-111-220

* שימו לב במידה ואינכם יכולים לעמוד בתשלומים, אנא צרו עמו קשר. אנו פותחים לכולם את הקווים

חדש!
מספר הקו
ללא פרסומות!

19
בלבד

ספורים
מובחרים
1700-111-220

